

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207708941280/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Og pludselig hun reiser sig og svæver
 Hen over Sæls Gulv med lette Skridt.
 Aftanens Dør hun aabner — Luften hæver
 De løste Lokker, som nu bølge frit,
 Mens Klædebonnet, folderigt og hvidt,
 For Nattevindens friske Aande bæver,
 Der, Blik og Øre strømmende forbi,
 Ei Sjælen for dens Taager dog befrie.

Der staaer hun — Selv en Drøm i Natteus Stille,
 Hun skuer ubevidst med stive Blik
 Paa Scenen ud, hvor Søens Bølger trille
 Med sagte Susen, og hvor Lyset gik
 Af Mørket frem, hvis Skygger sig adskille,
 Lig Sorgerne ved smeltende Musik;
 Hvor sønderrevne Skyer i Luften drive,
 Og blank og slørfri straalere Maanens Skive.

Hun maaler Jord og Himmel. Rundt hun sender
 Som med Forundring Øiet — hver en Larm
 I Luft og Sø hun lytter til, og vender
 Sig efter hvert et Syn med udstrakt Arm.
 Paa eengang løfter høit sig hendes Barn,
 Og nu — thi Scenen for sin Sorg hun kjender —
 Hun dækker Øiet med sin Haand — et Skrig
 Med Luften klagende nu blander sig.

Dog anden Retning Blik og Tanke tager,
 Hun seer i Dybet ned, hvor Maanens Glands,
 Af Bølgen vugget som i sagte Dands,
 Sit Net af Straaler over Vandet drager,
 Der glimrer, til forbi et Vindpust jager,
 Som bryder susende den gyldne Krands;
 Og smilende ved Synet, hun sig hæver
 Paa Giltret op, mens Blikket nedad svæver.

Hun taler sagte ned til Søens Vover:
 O Lysets Børn, o drager ei forbi!
 Et gyldent Haab mit Hjerte ruger over,
 Som det fra Sorgens Skygger vil befrie.
 Dæk blødt med Bølgen Hjerterets Haab, der sover,
 Syng for døts Øre sødt jer Melodi,
 Til Natten sviuder og til Sønnen ender,
 Til Glædens Morgenskjer tilbage vender.